

РЕШЕНИЕ

Номер 713

14.10.2020 г.

Град Велико Търново

В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен съд – Велико Търново

XVII състав

На 30.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: АННА ДИМОВА

като разгледа докладваното от АННА ДИМОВА Гражданско дело № 20204110101646 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявени от Г. П. Г. , чрез адв. П. Петкова - ВТАК, срещу ОД МВР - Велико Търново искиове с правно основание чл. 344, т. 1, т. 2 и т. 3, във връзка с чл. 225 от Кодекса на труда. В исковата си молба процесуалният представител на ищеца развива съображения, че последният е работил като "техник-механик" при ОД МВР Велико Търново. Посочва, че със Заповед 3663-1234 от 19.05.2020 година на Директора на ОД МВР - Велико Търново му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" на основание чл. 190, ал. 1, т. 3 КТ и е прекратено трудовото му правоотношение на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ. Счита, че така издадената заповед е незаконосъобразна и необоснована, доколкото работодателят е обединил с един акт предоставените му от закона права като издаде една заповед с два диспозитива - с единия налага дисциплинарното наказание "уволнение", а с другия прекратява трудовото правоотношение, поради наложено дисциплинарно наказание. Твърди, че ищецът е бил в отпуск по болест от 12.03.2020г. до 13.05.2020г., като въпреки това на 29.04.2020 година служители на работодателя са посетили ищеца в дома му и са му връчили покана да даде писмени обяснения по чл. 193, ал. 1 КТ в срок до 15.00 часа на 05.05.2020 година. Посочва, че цялата процедура по налагане на дисциплинарното наказание и прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е извършил по времето, в което ищецът е бил в отпуск по болест. На следващо място развива съображения, че Г. е бил назначен на длъжност "техник-механик", за която длъжност има съответна типова длъжностна характеристика. В нея подробно са описани задълженията на работника, но не и какви са задълженията му за всяко едно работно място - от 1 до 4 включително. Твърди, че от 19.05.2020

година Г. не работи и от 15.06.2020 година е регистриран в бюро по труда. Направено е искане да бъде признато уволнението на Г. П. Г. със Заповед № 3663-1234 от 19.05.2020 година за незаконно и същото да бъде отменено, да бъде възстановен на заеманата от него длъжност в ОД МВР - Велико Търново, както и ответникът по делото да бъде осъден да му заплати обезщетение по чл. 225 КТ в общ размер на 7 072.08 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението. Претендира да бъдат присъдени направените от ищеца разноси по делото.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Процесуалният представител на ответника развива съображения, че макар предявените искове да са процесуално допустими, същите се явяват неоснователни. Посочва, че в Технологичен ред № 366р-16145 от 25.09.2019 година са предвидени задълженията на техник-механиците, работещи на РМ 4, като на 18.01.2017 година ищецът е удостоверил с подписа си, че е запознат с технологичния ред. Твърди, че като техник-механик ищецът не е изпълнил задължението си да следи ПС, на които монтира постоянни рег. табели, с оглед недопускане на пропуски или грешки чрез сверяване на идентификационните данни на МПС с тези, отразени в СРМПС преди монтиране на табелите, като на 17.10.2019 година и на 02.01.2020 година удостоверил чрез вписване в тетрадка обстоятелства, за които е установено, че не са верни. Посочва, че в периода от 17.10.2019 година до 02.01.2020 година ищецът е допуснал посочените в отговора на исковата молба нарушения, т.е. налице е системност по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 3 КТ. Твърди, че процесната заповед е издадена при спазване на изискванията, предвидени в КТ. Направено е искане предявените искове да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира да бъдат присъдени направените от ответника разноси по делото.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори, а и от представените по делото доказателства се установява, че между страните по делото е съществувало валидно трудово правоотношение по сключен между тях Трудов договор № 380 от 17.04.1992 година, като ищецът е заемал длъжността "техник-механик/технически контрол на МПС" в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи", сектор "Пътна полиция", отдел "Охранителна полиция" при ОД МВР - Велико Търново.

По делото са представени типова длъжностна характеристика, както и Технологичен ред за работата на група РОППССВ в сектор ПП, отдел ОП при ОД МВР - Велико Търново, обхващаща всички дейности по регистрация, пререгистрация, спиране от движение, пускане в движение, прекратяване на регистрацията и

възстановяване на регистрацията на превозни средства, както и издаване на удостоверителни документи с данни за превозно средство и собственика, с които ищецът се е запознал /л. 142 - 161 от делото/. Видно от технологичния ред, "Служителите, работещи на РМ 4, извършват всички дейности, свързани с монтаж и демонтаж на табели с регистрационни номера на определените за целта места".

Въз основа на Заповед № 366з-34/07.01.2020 година на Директора на ОД МВР - Велико Търново /л. 505/ е извършена проверка за наличие на нарушения на служебните задължения на длъжностни лица от сектор ПП в отдел ОП при ОДМВР - Велико Търново при регистрирането на товарни автомобили и ремаркета през периода от 01.01.2018 година до 03.01.2020 година, резултатите от която са отразени в Справка, рег. № 366р-7994 от 28.04.2020 година /л. 52-82/.

Видно от приложените по делото заверени копия на Болничен лист № Е20200881980; Болничен лист № Е20197415675 /л. 6 и 7/ Г. П. Г. е бил в отпуск при временна неработоспособност за периода от 09.03.2020 година до 11.05.2020 година.

От приложената по делото Покана, рег. № 366р-8065 от 28.04.2020 година на Директора на ОД МВР - Велико Търново /л. 83/ се установява, че същата е връчена на ищеца по делото, ведно със Справка, рег. № 366р-7994 от 28.04.2020 година, на 29.04.2020 година в 11.45 часа - обстоятелство, което не се оспорва и от ищеца. Няма спор по делото, а и от представения Протокол, рег. № 366р-8536 от 08.05.2020 година /л. 84/ се установява, че в дадения срок до 15.00 часа на 05.05.2020 година ищецът не е представил пред работодателя обяснения по реда на чл. 193, ал. 1 КТ.

Страните не оспорват, а и от приложената Заповед № 366з-1234 от 19.05.2020 година на Директора на ОД МВР - Велико Търново /л. 8/, връчена на ищеца на същата дата, се установява, че за извършени от него системни нарушения на трудовата дисциплина, му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, считано от датата на връчване на заповедта.

Няма спор по делото, а от представеното Удостоверение, изх. № 366000-24049 от 16.09.2020 година на ОД МВР - Велико Търново /л. 48/ се установява, че брутното трудово възнаграждение на ищеца, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението - месец февруари 2020 година, е в размер на 1 178.68 лева.

Видно от приложените по делото Удостоверение, изх. № 040192002324041/16.07.2020 година на ТД на НАП и Регистрационна карта, рег. № 10044025 от 15.06.2019 година /л. 14 - 15/, след уволнението ищецът е останал без работа и е регистриран като безработно лице в Дирекция "Бюро по труда".

По делото са представени и други писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Обстоятелствата, свързани с възникването и съществуването на трудовото правоотношение между страните по делото не са спорни между тях, а се установяват и от събраните по делото доказателства, при което към момента на прекратяване на трудовото правоотношение ищецът е заемал длъжността "техник-механик/технически контрол на МПС" в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи", сектор "Пътна полиция", отдел "Охранителна полиция" при ОД МВР - Велико Търново.

В тежест на работодателя, при условията на пълно и главно доказване, е да установи че законосъобразно е упражнил правото си да бъде прекратено трудовото правоотношение с ищеца. В случая по делото, видно от приложената Заповед № 366з-1234 от 19.05.2020 година на Директора на ОД МВР - Велико Търново, за извършени системни нарушения на трудовата дисциплина, на Георгиев е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ. Заповедта е връчена на лицето на 19.05.2020 година.

Дисциплинарното производство е сложен и динамичен състав, включващ последователно извършвани и наслагващи се действия, извършени в определен ред, като законосъобразното налагане на дисциплинарно наказание е предпоставено от издаване на мотивирана писмената заповед, в съответствие с изискванията на чл. 195, ал. 1 КТ, от носителя на работодателска власт или от определено от него лице, в сроковете по чл. 194 КТ, при съобразяване на разпоредбата на чл. 193 КТ. С оглед диспозитивното начало в процеса в производството по иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, съдът следва да провери законността на оспорваното уволнение само на наведените с исковата молба доводи за неговата незаконосъобразност. В настоящия случай с исковата си молба ищецът е развил съображения за неспазване на процедурата по чл. 193 КТ и за незаконосъобразност на издадената от работодателя заповед, доколкото вменените му нарушения не представляват нарушения на трудовата дисциплина и наложеното му наказание е несъразмерно.

Няма спор между страните, а и от представените писмени доказателства се установява, че дисциплинарното наказание е наложено от компетентен за това орган и е наложено в срока, предвиден в чл. 194 КТ. След установяване на твърдяното нарушение, съгласно разпоредбата на чл. 193 КТ, работодателят е длъжен да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения. Същият е длъжен да

му ги поиска, а работникът или служителят има право да ги даде и той може на общо основание да се откаже от това свое право. Обстоятелството, че работникът или служителят се е отказал да даде обяснения следва да се установява във всеки отделен случай, с оглед конкретните обстоятелства. Такъв отказ ще е налице не само когато работникът изрично е отклонил поканата на работодателя за даване на обяснения, но и когато е направил това с поведението си - не е дал исканите му в определен разумен срок писмени обяснения, например.

В случая безспорно по делото е, че в периода от 09.03.2020 година до 11.05.2020 година Г. е бил в отпуск при временна нетрудоспособност. Един от основните въпроси по делото е именно упражнил ли е надлежно работодателят задължението си по чл. 193 КТ, доколкото поканата, отправена до работника за даване на писмени обяснения е връчена на последния на 29.04.2020 година, т.е. през времето, в което е бил в отпуск при временна нетрудоспособност. Безпротиворечива е съдебната практика в тази насока, че ако във времето между получаването на поканата за обяснения и връчването на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание работникът е в бил в отпуск по болест, недаването на обяснения може да му се вмени във вина по смисъла на чл. 193, ал. 3 КТ, когато състоянието му не е било толкова тежко, че да изключи даването им, като във всеки случай подлежи на конкретна преценка. В този смисъл са Решение № 106 от 25.04.2013 година по гр.д. № 698/2012 година на IV г.о. на ВКС, Решение № 287 от 05.11.2013 година по гр.д. № 1299/2013 г. на III г.о. на ВКС и много други. В случая по делото от представените болнични листи /л. 6 и 7/ се установява, че на ищеца е бил предписан домашен-амбулаторен режим на лечение, т.е. не е бил в състояние, което го е възпрепятствало да даде обяснения по чл. 193 КТ и да ги изпрати до работодателя по пощата, по факс, чрез приносител или по друг начин. След като работникът или служителят не се е възползвал от тази възможност, следва да се приеме, че обясненията не са дадени по негова вина и работодателят е изпълнил задължението си по чл. 193, ал. 1 КТ, поради което разпоредбата на чл. 193, ал. 2 КТ не се прилага.

Съгласно чл. 186 КТ нарушение на трудовата дисциплина е всяко неизпълнение на трудовите задължения на работника или служителя. Неизпълнението може да се изразява в действие или бездействие. Когато нарушението се изразява в бездействие във всички случаи това бездействие следва да кореспондира с конкретно задължение на работника, възложено му от работодателя. При системни нарушения на трудовата дисциплина, обективният утежняващ признак на деянието е повтораемост на нарушението. Следва да се има предвид, че легално определение на понятието "системни нарушения" липсва. В теорията и практиката обаче се приема, че това са три и повече нарушения, за които не е налагано преди това дисциплинарно наказание и за наказването, на които не са изтекли сроковете за осъществяване на дисциплинарната отговорност, или ако е наложено дисциплинарно наказание, то да не е заличено по чл.

197 или 198 КТ. Важно е да се отбележи и че по аргумент от т. 7 на чл. 10, ал. 1 КТ във всички случаи на нарушения на трудовата дисциплина трябва да се обосновава техният характер на тежки нарушения.

В настоящия случай нарушенията, които са вменени на ищеца са за бездействие от негова страна - "не е изпълнил задължението си да свери данните от издаденото СРМПС с физически представеното на РМ4 превозно средство, като това е довело до несъответствие между регистрационните табели и МПС, на което са били монтирани", като на 02.01.2020 година и на 17.10.2019 година вписал в тетрадката, която се води на РМ4, че е взел за монтиране регистрационни табели за влекачи и полуремаркета, за които било установено, че се намират извън Република България, като същите били поставени на други ППС, без да се свери съответствието на данните. Въз основа на това работодателят е счел, че работникът е нарушил чл. 10, ал. 1, във връзка с ал. 4 от Наредба № I-45/2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Работодателят е приел, че разпоредба в този смисъл се съдържа и в Технологичен ред, рег. № 366р-16145/25.09.2015 година, за работата на група РОППССВ в сектор ПП, отдел ОП при ОДМВР - Велико Търново, обхващаща всички дейности по регистрация, пререгистрация, спиране от движение, пускане в движение, прекратяване на регистрацията и възстановяване на регистрацията на превозни средства, както и издаване на удостоверителни документи с данни за превозно средство и собственика. Видно от представения по делото протокол /л. 158/, ищецът по делото е запознат с въпросният технологичен ред на 18.01.2017 година.

Съгласно чл. 10, ал. 1, във връзка с ал. 4 от Наредба № I-45/2000г. за всяко регистрирано превозно средство се предоставят табели с регистрационен номер, които се монтират в пунктовете за регистрация от служители на отдел/сектор "Пътна полиция" при СДВР/ОДМВР на местата, определени от производителя. Именно в посочения по-горе Технологичен ред, рег. № 366р-16145/25.09.2015 година /л. 142 - 157/ е регламентирана цялостната дейност по издаването на регистрационни номера и монтирането им на съответните МПС. Видно от последния, тази дейност се извършва на четири основни работни места /РМ/. На РМ 1 се извършва основно подготовка на данните, като при приключило въвеждане на същите автоматично се генерира номер на заявлението и се пристъпва към отпечатване на същото, като на произволен принцип системата автоматично генерира номера на технологичната линия, след което заявлението се отпечатва и се предава на заявителя. На РМ 2 се извършва идентификация и проверка на техническото състояние на превозните средства /л. 147-152/. Служителят "техник-механик", работещ на това място, след като получи

изготвеното по служебен път заявление, проверява самоличността на лицето, представило ПС за идентификация, както и представените от него документи, като се спазва редът на изготвяне на заявленията. Именно служителят на РМ 2 осъществява идентификация на ППС, регламентирана в Наредба № I-45/2000г., като извършва: проверка на номера на рамата, чрез сверяване на данните на идентификационния номер от документите с тези върху превозното средство; проверка на номера на двигателя и маркировките на отделните възли и агрегати, както и други скрити белези и маркировки, след което заверява заявлението за регистрация с подписа си, печат и трите си имена. На РМ 3 се извършва преглед за правилното комплектоване на преписката и за точното попълване на представените документи; по номера на заявлението от подсистемата служителят извежда данните за регистрация, избира регистрационен номер, връчва талон с регистрационния номер и номера на уникалния болт на заявителя и го насочва към мястото за монтаж на табели - РМ 4. На последното се извършва единствено техническа дейност - "Служителите, работещи на РМ 4, извършват всички дейности, свързани с монтаж и демонтаж на табели с регистрационни номера на определените за целта места".

От съдържанието на технологичния ред е видно, че цялостната дейност по издаването на регистрационни номера и монтирането им на съответните МПС е последователен процес, при който действията на служителите от всяко едно работно място /РМ/ следват и са обусловени от действията на служителите на предходното РМ. В този смисъл както бе посочено по-горе дейността на служителите на РМ 4 е единствено техническа - монтиране и демонтиране на регистрационните табели на съответното МПС, като всички останали действия, по подготовката на данните, въвеждането им в системата и най-вече идентификацията на конкретното ППС се извършва от други служители, а не от тези, работещи на РМ 4. Работодателят не е възлагал на ищеца, работещ на РМ 4, задължение по сверяване на данните от издаденото СРМПС, с физически представеното ПС /нито в длъжностната характеристика, нито технологичния ред/, нито то следва от някакъв подзаконов нормативен акт. С оглед обстоятелството, че лицата, работещи на РМ 2 са заверили заявлението за регистрация на съответното ППС с подпис и печат /л. 381, 397, 406, 422, 431, 447, 456, 472, 481/, за служителя на РМ 4 не е съществувало задължение да извършва повторна идентификация на същите, още повече, че при осъществяване на цялостния процес се следва поредността на заявленията на ППС, на които се извършва регистрация.

С оглед изложеното по-горе, настоящият съдебен състав приема, че ответникът не установи в условията на пълно и главно доказване, че описаното в заповедта за уволнение поведение на ищеца съставлява нарушение на трудовите му задължения, което да е основание за налагането на дисциплинарно наказание "уволнение".

Нещо повече, дори да се приеме, че посочените в заповедта действия и бездействия на ищеца, са нарушения на трудовата дисциплина, доколкото ищецът е можел да обърне внимание на посочените данни, съдът намира, че в случая налагането на най - тежкото дисциплинарно наказание е извършено в нарушение на чл. 189 ал. 1 КТ. Константна е практика на ВКС, че при спор относно законността на наложеното дисциплинарно наказание съдът е длъжен да извърши съдебен контрол по въпроса за съответствието между наложеното наказание и извършеното нарушение. В случая по делото макар да е имал възможност да свери посочените по-горе данни, ищецът не е бил длъжен да го направи, при положение, че служителят, работещ на РМ 2 е удостоверил, че е сверил данните на идентификационните номера на рамата и двигателя от документите с представеното превозно средство. Следователно обстоятелствата, при които са извършени нарушенията, предвид строго техническата дейност, осъществявана от ищеца, както и предвид факта, че дейността му е в пряка зависимост от действията на други хора, следва да се приеме, че в случая по делото, не разкриват толкова укоримо поведение на същия, което да изисква налагането на най – тежкото наказание. Несъразмерността на наложеното наказание, освен от посоченото, следва и от факта, че за нарушение от това естество на ищеца не са налагани други дисциплинарни наказания. По делото са представени 3 заповеди за налагане на дисциплинарно наказание, но същите касаят съвсем различни нарушения на трудовата дисциплина, а и съгласно чл. 197 КТ наложените с тях дисциплинарни наказания са заличени. Освен това, видно от приложената по делото Кадрова справка на ищеца /л. 162/, същият два пъти е бил награждаван с писмена похвала. По тези съображения дори извършеното да съставлява нарушение на трудовите задължения на ищеца, то не може да обуслови налагането на най - тежкото дисциплинарно наказание "уволнение". В тази връзка е налице несъответствие по смисъла на чл. 189 КТ между извършените нарушения и наложеното дисциплинарно наказание, което представлява самостоятелно основание за признаване незаконността на уволнението.

С оглед всичко изложено по-горе настоящият съдебен състав приема, че по делото остана недоказано от страна на работодателя законосъобразното упражняване на субективното потестативно право на налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" на ищеца, при което предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ се явява основателен, поради което и като такъв следва да бъде уважен.

Уважаването на исковата претенция по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ води до извода, че за ищеца е възникнало правото да иска да бъде възстановен на предишната си работа и искът му в тази насока също се явява основателен, поради което следва да бъде уважен, като Г. П. Г. бъде възстановен на длъжността "техник-механик/технически контрол на МПС" в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи", сектор "Пътна полиция", отдел "Охранителна полиция" при ОД МВР -

Велико Търново.

Предвид изложеното по-горе основателен се явява и искът по чл. 344, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 225, ал. 1 КТ. Не е спорно по делото, а и от приложеното по делото Удостоверение, изх. № 366000-24049 от 16.09.2020 година на ОД МВР - Велико Търново /л. 48/ се установява, че brutното трудово възнаграждение на ищеца, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението е в размер на 1178.68 лева. Видно от приложените по делото Удостоверение, изх. № 040192002324041/16.07.2020 година на ТД на НАП и Регистрационна карта, рег. № 10044025 от 15.06.2019 година /л. 14-15/, след уволнението ищецът е останал без работа и е регистриран като безработно лице, с което е претърпял вреди, поради лишаването му от право да получава трудово възнаграждение за периода от 19.05.2020 година до 30.09.2020 година - датата на приключване на устните състезания в настоящата инстанция. Поради това предявеният иск с оглед установения размер на brutното трудово възнаграждение се явява основателен и доказан за сумата в размер на 5 238.58 лв. /за 8 от общо 18 работни дни от месец май, за месеците юни, юли, август и септември /, поради което и като такъв следва да бъде уважен в тази му част. За разликата до пълния претендиран размер от 7 072.08 лв. и за времето от 01.10.2020 година до 19.11.2020 година, искът с правно основание чл. 225, ал. 1 КТ се явява неоснователен, поради което и като такъв следва да бъде отхвърлен в тази му част.

На основание чл. 242, ал. 1 ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта за присъденото обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, тъй като се касае за обезщетение за работа.

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК претенцията на ищеца за присъждане на разноски се явява частично основателна, поради което ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата в размер на 456.79 лв., представляваща направените от него разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковете /като два от исковете са уважени изцяло, а един от тях - частично/. На основание чл. 78, ал. 8 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата в размер на 25.93 лв., представляваща направените от него разноски по делото, съразмерно с отхвърлената част от предявените искове. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд - Велико Търново сумата в размер на 309.54 лева - по 50.00 лева върху всеки един от обективно съединените неоченьми искове и 209.54 лева върху иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 225, ал. 1 КТ.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за незаконно и ОТМЕНЯ, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, уволнението на Г. П. Г. от град Килифарево, ул. "Иван Генов" № 15, с ЕГН ***, извършено със заповед № 3663-1234/19.05.2020 година на Директора на ОД МВР - Велико Търново, град Велико Търново, ул. "Бачо Киро" № 7, с БУЛСТАТ 129009767.**

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, Г. П. Г. от град Килифарево, ул. "Иван Генов" № 15, с ЕГН *** на заеманата преди уволнението длъжност "техник-механик/технически контрол на МПС" в група "Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи", сектор "Пътна полиция", отдел "Охранителна полиция" при ОД МВР - Велико Търново, град Велико Търново, ул. "Бачо Киро" № 7, с БУЛСТАТ 129009767.**

ОСЪЖДА ОД МВР - Велико Търново, град Велико Търново, ул. "Бачо Киро" № 7, с БУЛСТАТ 129009767 да заплати на Г. П. Г. от град Килифарево, ул. "Иван Генов" № 15, с ЕГН *** сумата в размер на 5 238.58 лв. /пет хиляди двеста тридесет и осем лева и петдесет и осем стотинки/ - обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ за периода от 19.05.2020 година до 30.09.2020 година, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.**

ОТХВЪРЛЯ предявения по делото от Г. П. Г. от град Килифарево, ул. "Иван Генов" № 15, с ЕГН *** срещу ОД МВР - Велико Търново, град Велико Търново, ул. "Бачо Киро" № 7, с БУЛСТАТ 129009767, иск с правно основание чл. 225, ал. 1 КТ за разликата от 5 238.58 лева до пълния предявен размер от 7 072.08 лева, за периода от 01.10.2020 година до 19.11.2020 година, която разлика е в размер на 1 833.50 лева, като неоснователен.**

ОСЪЖДА ОД МВР - Велико Търново, град Велико Търново, ул. "Бачо Киро" № 7, с БУЛСТАТ 129009767 ДА ЗАПЛАТИ на Г. П. Г. от град Килифарево, ул. "Иван Генов" № 15, с ЕГН *** сумата в размер на 456.79 лв. /четиристотин петдесет и шест лева и седемдесет и девет стотинки/, представляваща направените от него разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковете.**

ОСЪЖДА Г. П. Г. от град Килифарево, ул. "Иван Генов" № 15, с ЕГН *** ДА ЗАПЛАТИ на ОД МВР - Велико Търново, град Велико Търново, ул. "Бачо Киро" № 7, с БУЛСТАТ 129009767 сумата в размер на 25.93 лв. /двадесет и пет лева и деветдесет и три стотинки/, представляваща направените от ответника разноски по делото, съразмерно с отхвърлената част от исковете.**

ОСЪЖДА ОД МВР - Велико Търново, град Велико Търново, ул. "Бачо Киро" № 7, с БУЛСТАТ 129009767 да заплати по сметка на Районен съд - Велико Търново сумата в размер на 309.54 лв. /триста и девет лева и петдесет и четири стотинки/, представляваща държавна такса за производството по делото, както и 5.00 лева /пет лева/, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

На основание чл. 242, ал. 1 ГПК постановява предварително изпълнение на решението в частта за присъденото на Г. П. Г. обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ.

Препис от решението да се връчи на страните, чрез процесуалните им представители по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Велико Търново в двуседмичен срок, считано от 14.10.2020 година, предвид разпоредбата на чл. 315, ал. 2 ГПК.

След влизане в сила на решението да се изпрати нарочно съобщение до Г. П. Г. от град Килифарево, ул. "Иван Генов" № 15, с ЕГН *****, че е възстановен на предишната работа и може да заеме длъжността, от която е бил уволнен, ако се яви на работа в двуседмичен срок от получаването на съобщението.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____